

ועל כן אסור ליה לבר נש לזקפא אצבעאן בזקיפו למגנא, אלא בצלותא, ובברכאן, ובשמא דקודשא ברין הוא. והא אוקימנא, דאינון אתערין דשמא קדישא, ורזא דמהימנותא. זקיפו דאצבעאן, ממנן בההוא זקיפו דלהון, עשרה שליטין, כמה דאוקמוה. וכהנא בעי לברכא בעינא טבא, באסתכמותא דשכינתא, כמה דאתמר.

בחה"א שעתא דברכתא דא נפקא מפומיה דכהנא, אינון שתיין אתוון, נפקין וטסין ברקיעא, וממנן שתיין ברבין, על כל את ואת. וכלהו אודן על כל אלין ברקאן. מאי טעמא שתיין אתוון בברכין אלין. בגין דישראל שתיין רבוא אינון, ורזא דשתיין רבוא קיימין בעלמא, וכל חד וחד איהו חד (רבוא).

שמא קדישא דנפקא מהאי, סלקא לעילא, עד ההוא כרסייא דלעילא. וכלא שכינתא עלאה, ושכינתא דלתתא, אודן בכהנא באינון ברקאן, וכל אינון שתיין ממנן. ועל דא כתיב, ושמו את שמי על בני ישראל ואני אברכם. וכדין קדשא ברין הוא מברך לון לישראל.

(ע"ב)

התאנא, מי שיצא מן היראה, ונתלבש בענוה, ענוה עדיף, ונכלל בכלהו. הדין הוא דכתיב, (משלי כב) עקב ענוה יראת יי. כל מי שיש בו יראת שמים, זוכה לענוה. כל מי שיש בו ענוה, זוכה לחסידות. וכל מי שיש בו יראת שמים, זוכה לכלם. לענוה, דכתיב עקב ענוה יראת יי. לחסידות, דכתיב וחסד יי מעולם ועד עולם על יראיו.

התאנא, כל אדם שיש בו חסידות, נקרא מלאך (דף קמ"ה ע"ב) יי צבאות. הדין הוא דכתיב, (מלאכי ב) כי שפתי כהן ישמרו דעת ותורה יבקשו מפיהו כי מלאך יי צבאות הוא. מפני מה זכה

שכינתא שעתא דברכתא דא נפקא מפומיה דכהנא, אינון שתיין אתוון, נפקין וטסין ברקיעא, וממנן שתיין ברבין, על כל את ואת. וכלהו אודן על כל אלין ברקאן. מאי טעמא שתיין אתוון בברכין אלין. בגין דישראל שתיין רבוא אינון, ורזא דשתיין רבוא קיימין בעלמא, וכל חד וחד איהו חד (רבוא).
 השם הקדוש שיוצא מזה עולה למעלה עד אותו הכסא שלמעלה. והכל, שכינה עליונה ושכינה תחתונה, מודים לכהן באותן הברכות ועל אותם ששים ממנים. ועל זה כתוב, ושמו את שמי על בני ישראל ואני אברכם. ואז הקדוש ברוך הוא מברך את ישראל.
 רמזנו, מי שיצא מן היראה ונתלבש בענוה - ענוה עדיף, ונכלל בכלם. זהו שכתוב (משלי כב) עקב ענוה יראת ה'. כל מי שיש בו יראת שמים, זוכה לענוה. כל מי שיש בו ענוה, זוכה לחסידות. וכל מי שיש בו יראת שמים, זוכה לכלם. לענוה - שכתוב עקב ענוה יראת ה'. לחסידות - שכתוב (תהלים ק) וחסד ה' מעולם ועד עולם על יראיו. רמזנו, כל אדם שיש בו חסידות, נקרא מלאך ה' צבאות. זהו נקרא מלאך ה' צבאות הוא. מפני

שכתוב (מלאכי ב) כי שפתי כהן ישמרו דעת ותורה יבקשו מפיהו כי מלאך ה' צבאות הוא. מפני